U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Karla Šimky, JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci navrhovatele: **F. Z.,** proti odpůrci: **Městský úřad Uherský Brod, odbor sociálních věcí,** se sídlem Masarykovo nám. 100, Uherský Brod, v řízení o rozkladu proti rozhodnutí odpůrce ze dne 16. 8. 2011, č. j. OSV/2467/2011,

takto:

I. Podání navrhovatele **se odmítá.**

II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

Navrhovatel podal k Nejvyššímu správnímu soudu (a tomuto soudu výslovně adresoval, když uvedl „Správnímu soudu v Brně“) podání označené jako rozklad proti rozhodnutí Městského úřadu Uherský Brod ze dne 16. 8. 2011, č. j. OSV/2467/2011, kterým byla zamítnuta žádost navrhovatele o prodloužení mimořádných výhod II. stupně a dále mu byly odňaty mimořádné výhody II. stupně s platností od 1. 9. 2011. V rozhodnutí byl navrhovatel poučen, že proti němu lze podat odvolání písemně nebo ústně do protokolu u Městského úřadu Uherský Brod, odboru sociálních věcí ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí a že o odvolání rozhodne Krajský úřad Zlínského kraje, odbor sociálních věcí.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřípustný. Podle odst. 5 věta prvá citovaného ustanovení podal-li navrhovatel návrh proto, že se řídil nesprávným poučením správního orgánu o tom, že proti jeho rozhodnutí není přípustný opravný prostředek, soud z tohoto důvodu tento návrh odmítne a věc postoupí k vyřízení opravného prostředku správnímu orgánu k tomu příslušnému.

Nejvyšší správní soud podle ust. § 102 s. ř. s. rozhoduje o kasačních stížnostech proti rozhodnutím krajských soudů. O opravných prostředcích proti rozhodnutím správních orgánů Nejvyšší správní soud nerozhoduje s výjimkou přesně vymezených agend, např. volební soudnictví, návrh na zrušení opatření obecné povahy, z nichž ani jedné se návrh navrhovatele netýká. Proto o podání navrhovatele nemůže Nejvyšší správní soud rozhodnout, neboť takové podání není k Nejvyššímu správnímu soudu přípustné. Ve

věci navrhovatele nejsou podmínky ani pro postup podle ust. § 46 odst. 5 s. ř. s., neboť navrhovatel byl odpůrcem zcela v souladu se zákonem poučen o tom, jaký řádný opravný prostředek může proti jeho rozhodnutí podat a v jaké lhůtě to má učinit.

Na správní soudnictví, konkrétně na místně příslušný krajský soud, by se navrhovatel mohl obrátit pouze tehdy, vyčerpal-li by bezvýsledně řádné opravné prostředky ve správním řízení. Tedy až poté, co by o jeho opravném prostředku pro něho nepříznivě rozhodl Krajský úřad Zlínského kraje, odbor sociálních věcí. Teprve poté, kdy by o jeho žalobě proti tomuto rozhodnutí negativně rozhodl krajský soud, mohl by rozhodovat Nejvyšší správní soud na základě kasační stížnosti přezkoumat rozhodnutí krajského soudu.

Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud podání navrhovatele odmítl podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. jako podání, které k Nejvyššímu správnímu soudu nelze přípustně podat.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. září 2011

JUDr. Eliška Cihlářová

předsedkyně senátu